

mig, at det vilde være en i allerhøjeste Grad urigtig Insinuation, naar man ikke havde yderligere Beviser. Men saa maa det ærede Medlem ogsaa kunne forstaa, at naar jeg som Medlem af Komiteen kæmper for at faa de Penge ind, vi have rettelig til gode, for dermed at komme Invaliderne og deres efterladte til Hjælp, og naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) tillige med andre Rigsdagsmænd her i Salen, ja hele Finansudvalget, er med til at kæmpe for det samme, saa godt de kunne, kan man gøre det uden derved at ville en politisk Forfølgelse mod General Bahnson. Jeg vil spørge det ærede Medlem, hvad han sigter til, naar han siger, at General Bahnson er Genstand for en politisk Forfølgelse, og at Grunden til, at vi forlange de Penge, vi have til gode, maa søges andetsteds. Efter at det ærede Medlem havde holdt denne Tale til Hr. Bahnson, svarede naturligvis denne, og han sluttede med at sige, at han forstod godt, hvad det ærede Medlem sigtede til, og han skønnede godt, at Forfølgelsen mod ham egentlig var et politisk Angreb paa Københavns Befæstning! Har nogen kendt Mage! Fordi man vil have de Penge, man har til gode hos Manden, angriber man Københavns Befæstning. Det forekommer mig at minde om Historien: God Dag, Mand — Økseskaft. Men vi vilde ikke alene ved at forlange vore Penge tilbage angribe Københavns Befæstning, men ogsaa den genvaagnende Forsvarsinteresse! Ja, Hr. Bahnson er paa Sporet. Jeg beklager meget stærkt, at det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds ikke er til Stede, jeg vilde nemlig forlange — for saa vidt det ærede Medlem vil svare, inden denne 1ste Behandling af Finansloven gaar til Ende — en nærmere Forklaring af, hvad det ærede Medlem har ment med den Tale, han holdt til General Bahnson, idet jeg føler mig personlig krænket af hans Udtalelser. Jeg har ikke haft andre Hensigter, naar jeg har arbejdet for at faa vore Penge, end dette almindelige, at naar man har Penge til gode, og navnlig naar det er Penge, man administrerer for andre, maa man se saa vidt muligt at faa disse Penge ind. Det forekommer mig at være en sandsynlig og naturlig og selvfølgelig Ting, og man behøver ikke at have slette eller andre Hensigter dermed.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, især da det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds ikke er til Stede. Sluttelig vil jeg sige til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valg-

kreds, at Forholdet altsaa er dette: Vi have endnu en 14—15,000 Kr., maaske en 16,000 Kr. til gode, og saa længe disse Penge ikke ere betalte, er Forholdet ikke opgjort mellem Centralkomiteen og Hr. Bahnson, og hvis Forholdet ikke bliver afgjort, inden Hr. Bahnson dør, saa gaar Hr. Bahnson i sin Grav med en meget stor Gæld til Invaliderne og deres efterladte. Saadan er Forholdet, og det synes jeg virkelig ikke, Generalløjtnant Bahnson behøver. For han har den Dag i Dag over 8,000 Kr. at leve af om Aaret. Han kunde derfor godt afstaa lidt af det, saaledes at han i levende Live kunde faa en Del af Gælden betalt. Saaledes ere disse Forhold. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har faaet de Oplysninger, han ønskede.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Jeg takker det ærede Medlem for Ribe (Busk) for de Oplysninger, han har givet. Det forekommer mig rigtig nok, at det ærede Medlem ligesom til lagde Generalløjtnant Bahnson hele Skylden for Transaktionen, som er foregaaet. Det forekommer mig, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at udtale her i Tinget, at af de i Sagen implicerede er det et Spørgsmaal, om ikke Generalløjtnant Bahnson er den uskyldigste. Jeg skal dog ikke her ved en kort Bemærkning komme ind derpaa. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at naar han formener, at Generalløjtnant Bahnson vilde blive dømt til Vand og Brød, hvis der blev rettet Anklage imod ham, stiller jeg mig meget tvivlende overfor en saadan Udtalelse, navnlig under Hensyn til den Maade, hvorpaa Retten i Almindelighed øves herhjemme. Og jeg tror paa den anden Side, at saa mange Fortalere, saa mange vægtige Kræfter vilde sætte sig i Bevægelse, at Anklagen ikke vilde komme frem.

Formanden: Maa jeg gøre opmærksom paa, at det dog vist ikke er værd at udtale Tvivl om Dommernes Paalidelighed.

Sabroe: Maa jeg gøre opmærksom paa, at siden vi sidst behandlede denne Sag, er jeg ved Viborg Overret bleven frikendt i en Sag, som Generalløjtnant Bahnson anlagde mod mig, fordi jeg benyttede lignende stærke Udtalelser overfor den Transaktion, som er foregaaet, og overfor Centralkomiteen, som dem, det ærede